

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Tjenestemandslovens § 46 Stk. 3 er det foreskrevet, at der hvert 5. Aar paa Normeringsloven kan finde en almindelig Regulering Sted. Denne kan ifølge samme Lovbestemmelse omfatte Omklassificering af Stillinger som Stationsforstander, Postmester, Telegrafbestyrer, Toldforvalter, Fyrmester og lignende, og disse Stillinger vil ikke udenfor denne almindelige Regulering kunne henføres til højere Lønningsklasse. En saadan almindelig Regulering, der svarer til den i Lønningslov for Told- og Trafiketatene af 27. Maj 1908, § 2, hjemlede 5-aarige Regulering for disse Styrelser Vedkommende, fandt første Gang efter Tjenestemandslovens Vedtagelse Sted i den ordentlige Rigsdagssamling 1920—21, hvorfor den næste Regulering maa foretages paa Normeringsloven for 1926—27. Ifølge Tjenestemandslovens § 48, Stk. 5, jfr. Lov Nr. 483 af 10. September 1920 skal der om de under denne Regulering henhørende Spørgsmaal indhentes en Udtalelse fra Lønningsraadet, og de af Styrelserne udarbejdede Forslag har da ogsaa været forelagt Raadet, der i Skrivelse af 23. Januar d. A. til Finansministeriet har udtalt følgende om Told- og Trafiketaternes Reguleringsforslag.

„Omend man naturligvis kan tænke sig, at en Embedsregulering kan foretages uden Forskydning af Antallet af Stillinger i de forskellige Lønningsklasser og altsaa alene betyde Omplacering af de enkelte Stillinger efter deres Størrelse, maa Raadet efter alt hidtil foreliggende anse det fremsatte Forslag for passende, og man har da set Raadets Hovedopgave i at undersøge, om Forslagene for de enkelte Etater er nogenlunde ligeartede, saa at der ikke ved de foreslaaede Dispositioner for enkelte af Etaterne skabes Forhold, der senere kan drage Konsekvenser efter sig for andre. Med Hensyn til Udgangspunktet for Sammenligningen mellem Etaterne kan man tiltræde det af Telegrafvæsenet fremhævede, at der maa blive en betydelig Forskel paa Antallet af Bestyrerstillinger i 7. Lønningsklasse og dermed det samlede Antal Bestyrerstillinger, eftersom vedkommende Etat maa have Bestyrerstilling overalt som Statsbanerne, eller den — som Telegrafvæsenet og forøvrigt ogsaa i nogen Grad Postvæsenet — kan overdrage Forretningerne paa de

mindre Steder til en Tjenestemand fra en anden Etat under Ledelse af den nærmeste selvstændige Bestyrer. Raadet maa derfor mene, at man faar det retfærdigste Grundlag for Sammenligningen ved helt at se bort fra 7. Lønningsklasse, og efter det forelagte Forslag vil Fordelingen i de 4 Etater da blive følgende:

Lønlk.	Statsbaner		Postvæsen		Telegrafvæsen		Toldvæsen		
	Antal	pCt.	Antal	pCt.	Antal	pCt.	Antal	pCt.	
3	9	7,0	6	4,0	5	11,9	9	10,1	
4	17	13,3	21	13,8	6	14,3	17	19,1	
5	41	32,0	42	27,6	10	23,8	33	37,1	
6	61	47,7	83	54,6	21	50,0	30	33,7	
		128	100,0	152	100,0	42	100,0	89	100,0

Den eneste af de foreslaaede Oprykninger, som Raadet efter denne Sammenstilling mener at maatte fraraade, er Oprykningen af en Telegrafbestyrerstilling fra 4. til 3. Lønningsklasse. Telegrafvæsenet har nu i de 2 øverste Klasser henholdsvis 9,5 pCt. og 16,7 pCt. af Bestyrerstillingerne i 3.—6. Klasse og en Forskydning som ønsket til 11,9 pCt. i øverste Klasse, maa efter Raadets Opfattelse nødvendigvis faa Konsekvenser. Man skal ogsaa fremhæve, at det i Lønningskommissionen var en fra alle Sider erkendt Forudsætning, at den øverste Klasse af Bestyrerstillinger skulde være ret eksklusiv.

Udover den nævnte Bemærkning, finder Raadet Anledning til at henstille, om det ved fremtidige Reguleringer for Statsbanerne vil være rigtigt stadigt at forøge Antallet af Stationsforstandere i 7. Lønningsklasse paa Bekostning af Antallet af Stationsmestre i 12. Lønningsklasse. De af Stationsmestre bestyrede Holdepladser er formentlig driftsmæssigt de mest økonomiske, og Raadet kunde tænke sig, at det vilde være rigtigere ved Tjenesteledighed at nedsætte enkelte af de i Forslaget Anmærkninger nævnte smaa Stationer til at bestyres af Stationsmestre. Man er vel klar over, at dette rører ved Assistentklassens Avancementsforhold; men med den ret betydelige Forøgelse af Antallet af Kontrolørstillinger, som foretages i disse Aar, synes dette Hensyn at maatte vige for det rent økonomiske.“